

Film i Glostrup Bio

Medlemsblad for Sofarækken

Nr. 70 - juni 2015

Anette Støvelbæk

Jeg følger mig privilegeret

Glostrup Bio

Hvor stjerner mødes

Borgmester John Engelhardt
Om kulturlivet i Glostrup

Se de sidste års medlemsblade på
www.glostrupbio.dk/sofa

Film i Glostrup Bio

Medlemsblad for

Ansvarshavende: *Arne Christensen*

Redaktør: *Holger Pedersen*
redaktionen@glostrupbio.dk

Eget tryk
Oplag: 550

Glostrup Bio

Bryggergårdsvej 2, 2600 Glostrup
Billetter: 4396 0201 / www.glostrupbio.dk

Biografleder: *Lotte Warming*,
4396 0806 / glostrupbio@glostrupbio.dk

Sofarækken

Formand : *Arne Christensen*,
Højmarksvej 14, 2600 Glostrup
4363 0664 / 4061 7180 (mobil)
formand@glostrupbio.dk
www.glostrupbio.dk/sofa

Få et uforpligtende, ugentligt nyhedsbrev som mail
tilmeld dig på www.glostrupbio.dk/nyhedsbreve

- 3 **Formandens klumme**
Nogle af sommerens film

Anette Støvelbæk

Jeg føler mig privilegeret

- 4 **På Sønder Boulevard**
Hjemme i en anden tid
Næste generation af skuespillere på vej
- 7 **Urbanplanen - Nørrebro - Odense**
Et hus fuld af liv
Gøgler skolen - og Lars
Skuespillerskole - og mor
- 11 **Udvalgte roller**
De første roller
Italiensk for begyndere
Andre film
Udvalgte teaterroller
- 18 **Badehotellet**
- 19 **Anette Støvelbæk - her og nu**
Ude og hjemme
Jeg føler mig privilegeret
- 22 **Borgmester John Engelhardt**
Kulturlivet i Glostrup - og i bio

Glostrup
SHOPPINGCENTER

Formandens klumme

Opbakning forpligter

Som det fremgår af interviewet med borgmester *John Engelhardt* bagest i dette blad, er nogle af de faktorer, der skaber et godt lokalt kulturliv, at der er initiativrige foreninger og entusiastiske frivillige. Desuden er den kommunale opbakning en forudsætning, ligesom den lokale forankring. Dit medlemskab af *Sofarækken* er vigtig for os, og det betyder meget, at så mange møder op, når vi har generalforsamling. Tak for det!

På generalforsamlingen blev der bl.a. sat aktiviteter i gang, der tilsammen har til formål at styrke det frivillige arbejde - og dermed *Sofarækkens* mange aktiviteter. I det kommende år vil der bliver arbejdet med et kodeks for de frivilliges indsats og med at etablere en kortere vej fra idé til handling. Vi vil overveje, om vi skal vise flere film og film indenfor en større palet. Dette skal i givet fald ske under hensyntagen til vores øvrige aktiviteter (koncerter, m.m.), som vi også gerne vil have flere af, samt med hensyntagen til, hvordan det vil påvirke de frivilliges indsats. Endelig vil en arbejdsgruppe kigge på en eventuel modernisering af vedtægterne. Dette skal dels afspejle den nye organisation, dels indeholde en overvejelse om, hvorvidt vi med fordel kan adskille vores opgaver som "kulturhus" fra den egentlige biografdrift.

De to foreninger, der er tilknyttet biografen, er i god gænge og holder nu sommerpause. *Glostrup Filmklub for Børn og Unge* har eksisteret i over 10 år, og *BogartBio*, en filmklub for voksne, går ind i sin anden sæson til efteråret. *OperaBio* viser sæsonens sidste operaer fra *Metropolitan Opera* i juni, og en gruppe er allerede i gang med at planlægge næste sæson. Ligeledes håber vi at kunne fortsætte med at arrangere live-koncerter.

Der sker meget i foreningerne og biografen. Tak for støtten til dette arbejde!

Arne Christensen

Nogle af sommerens film - følg med på www.glostrupbio.dk og Facebook

I juni vises *Tomorrowland*, der er inspireret af *Walt Disneys* visioner om fremtiden. Fremtiden er også temaet i *Jurassic World*, der fortsætter striben af *Jurassic Park*-serien. I *Pride* skal vi tilbage til 1984, hvor bøsser og lesbiske samler ind til en strejke blandt minearbejdere. Danske *Come Back* handler om en stand-up komiker (*Anders W. Berthelsen*), der er i sit livs krise. *Mission Impossible - Mission Rouge* byder i juli på action under anførsel af *Tom Cruise*. *Kvinden i Guld* handler om den ældre jødiske kvinde (*Helen Mirren*), der kæmper for at få et *Gustav Klimt*-maleri, som nazisterne har hugget under krigen, tilbage. Børnene kan glæde sig til *Inderst Inde*, en animationsfilm om pigen *Riley's* følelser. Hun er "Glæde", og hendes venner "Vrede", "Frygt", "Tristhed" og "Afsky". I september venter vi at kunne vise *Sommeren '92*, om dengang vi alle blev verdensmestre i fodbold, samt *Klovn Forever* - med *Jesper Christensen* og *Frank Hvam*.

Anette Støvelbæk

Jeg føler mig privilegeret

På Sønder Boulevard

Ved gadedøren til et stort og ganske flot lejlighedskompleks fra 1902 på *Sønder Boulevard* på *Vesterbro* står der "*Støvelbæk / Mikkelsen*" ud for en lejlighed på anden sal. Her bor skuespillerparret *Anette Støvelbæk* og *Lars Mikkelsen* med deres to sønner.

En hyggelig og lys andelslejlighed med udsigt til den grønne strimmel park med legepladser, boldbaner og bænke mellem kørebanerne. *Sønder Boulevard* er efter en stor byfornyelse i 1999-2003 og dæmpning af trafikken forvandlet fra en kedelig, grå gennemkørselsvej, som man hastede igennem, til en sand oase på *Vesterbro*. Her er nu masser af småbutikker og hippe caféer.

Kigger man ned ad gaden fra deres stuevindue, aner man *Rådhusårnet* i det fjerne. For enden af gaden ligger *Halmtorvet* og bag denne *Hovedbanegården*.

Danmarks første jernbane gik fra den gamle hovedbanegård, som lå på samme sted som den nuværende tredje, til *Roskilde* via *Glostrup*. Skinnerne lå 1847-64 her det sidste stykke, hvilket forklarer *Sønder Boulevards* anseelige bredde.

I 1864 blev banelegemet flyttet til *Frederiksberg* og siden syd for *Ingerslevsgade*. Boulevarden blev anlagt i sin fulde længde på 1,3 km. omkring forrige århundredeskifte – cirka samtidig med at man byggede det hus, vi befinder os i.

Billedet viser et maratonløb på *Sønder Boulevard* i 2012. Bemærk de grønne områder, der er et åndehul i det tættebyggede *Vesterbro*.

© Bloggen *Forelsket i København*

Der er en masse lys og luft her i gaden, som ellers skærer igennem nogle af byens tættest beboede områder. Du er glad for at bor her midt på *Vesterbro*?

Ja, det er jeg. Lige nu er der ikke så kønt, når vi kigger indad mod *Rådhuspladsen*, fordi de er ved at bygge en metrostation. Heldigvis har vi ingen støjgener fra byggepladsen. Det har de til gengæld længere nede ad gaden. Der gynger gryderne, når de borer. Jeg er lidt træt af synet og af de store lastbiler, der kører med jord hele tiden, men ellers er her da en dejlig udsigt fra vores vinduer til gaden.

I klart vejr kan vi se, hvad klokken er på rådhusets ur.

Hjemme i en anden tid

Jeg har nogle medlemsblade samt naturligvis bogen om *Glostrup Bio* med. Men eftersom den jo allerede er udleveret til *Lars*, har jeg også en stor billedbog med om bl.a. badehoteller i gamle dage. Den dækker dog tiden før den skønne tv-serie, *Badhotellet*, som *Anette* snart skal i gang med optagelserne af tredje sæson af. *Anette* bladrer ivrigt i bogen.

Ja, billederne er jo fra en tid, der ligger lidt forud for *Badhotellet*, men lidt genkendeligt er det måske alligevel?

Jeg elsker sådanne gamle billeder!

Ude på gangene i studierne, hvor vi optager *Badhotellet*, har vores søde kostumefolk, sminkeører og frisører hængt kollager med en masse billeder op som inspiration for os. Der er billeder fra optagelserne, men især gamle billeder fra den tid, serien foregår i.

Man føler sig som i en tidsломme.

Det er mærkeligt, for jeg har det altid sådan, at jeg føler, jeg er født i en forkert tid. Når jeg kigger på sådanne gamle billeder føler jeg, at jeg genkender et eller andet. Jeg talte ofte med min farmor, der døde lige inden årtusindskiftet, om det. Vi havde et meget nært forhold, og vi sad tit og så på gamle billeder. Hun havde en masse fra sin egen familie, men også andre, gamle billeder. Jeg tror ikke på reinkarnation, men jeg føler på en måde, at jeg også har lidt hjemme før forrige århundredeskifte.

Det er dejligt, når man f.eks. ser en film om gamle dage, at man på en måde kan blive suget ind i den.

Jeg har det også sådan som skuespiller. Da vi f.eks. lavede *Krøniken*, sad jeg med ægte gamle skrivemaskiner og en lille optegnelsesbog fra dengang med sirligt indførte indtægter og udgifter. Det med at føle, at man er på rejse tilbage i tiden, synes jeg, er helt fantastisk. Sådan har jeg det også engang imellem med *Badehotellet*.

Nej se nu her! Mamelukker! Sådanne et par har jeg liggende på loftet efter min farmor. Og se, damerne gik i vandet med sorte strømper på. Der skulle ikke ses noget der, vel. Og herrerne nøjedes ofte med at smøge bukserne op, når de gik i vandet.

Næste generation af skuespillere på vej

Og nu sidder vi her – i nutiden – i jeres hyggelige lejlighed, hvor du bor sammen med *Lars*, og jeres drenge: *Lue* og *Thor*.

Lue på 20 er lige kommet ind på *Skuespillerskolen i Odense*. Jeg har jo også gået på *Skuespillerskolen i Odense*, mens *Lars* er uddannet i *København*. *Lue* blev optaget i første hug og på sit førstevalg af skole.

Det er jo fantastisk!

Er det en fordel eller det modsatte ved optagelsen, at ens forældre er kendte skuespillere?

Det er hverken/eller. Jeg har selv siddet i juryen på skuespillerskolerne tre gange foreløbigt, hvor jeg har repræsenteret *Skuespillerskolen i Odense*. Når jeg har siddet i juryen, lægger jeg naturligvis mærke til det, når det er kollegernes børn. Ofte kan man godt se, at disse unge har haft med teater at gøre hele deres liv.

Men så skal det jo altså også afspejle sig i det, de laver, ligesom en ansøger på 28 skal kunne vise mere modenhed i sit spil qua sin alder.

Landets tre skuespillerskoler arbejder sammen om de første optagelsesprøver. Her hiver man dem ud, man gerne vil have videre til de forskellige skoler, hvor udvælgelsen så fortsætter.

Lue spiller en lille rolle med sin far (som sin far) i tre afsnit af tv-serien *Borgen* i 2010.

DR © Mike Kollöffel

Det bliver spændende at følge hans karriere. Hedder han *Mikkelsen* eller *Støvelbæk*?

Han hedder *Lue Dittmann Støvelbæk*, hvor første del også er Lars' mellemnavn.

Jeg er sikker på, at han nok skal finde sin egen dejlige vej i faget. Lue har allerede spillet med i nogle ting, f.eks. små roller i tv-serierne *Borgen* og *Bankerot*.

Thor synes også, at skuespillerfaget er sjovt, og han har været med i noget radioteater. Han er jo kun 14, så han har naturligvis ikke besluttet endnu, hvad han vil være.

Urbanplanen – Nørrebro – Odense

Et hus fuld af liv

Jeg vil gerne nu begynde helt forfra. Du er født i 1967 på *Amager*.

Ja, ude i *Urbanplanen*, der var et helt nyt kvarter dengang. Jeg voksede op på en ungdomspension, hvor min far var forstander. Han var *Danmarks* yngste forstander på det tidspunkt. Vi boede i en tjenestebolig. Beboerne var unge fra 15 år og op. De kunne af forskellige grunde ikke bo hjemme mere.

Anettes far, Helmer Støvelbæk, interviewes ved sin 75 års fødselsdag sidste år, hvor han havde udgivet sin tredje digtsamling.

Amagerbladet © Michael Paldan

Jeg havde jo en noget anderledes opvækst end de fleste, for der var altid nogen hjemme i min opgang. Hvis ikke min far var hjemme, var han sikkert på kontoret ovenpå. Jeg var også meget sammen med de unge beboere. Ofte kom nogen af dem og spiste aftensmad hos os. Det var overhovedet ikke som at bo i kollektiv, men der var åbne døre.

Vi var en fin lille kernefamilie med to voksne og to børn. Min to år ældre storebror er fritidspædagog og arbejder på en lilleskole.

Du har beskrevet dig selv som sød og forholdsvist artig, da du var barn.

Ja, det var jeg i hvert fald dengang. Det er ikke fordi, jeg på nogen måde er strengt opdraget, men jeg valgte at tage den plads, der hed, at jeg helst skulle være relativt ukompliceret. Der var jo så mange andre komplicerede problematikker i huset med de mange unge mennesker.

Mine forældre var og er sociale og tolerante mennesker, som har taget sig af mange, der havde brug for det. Jeg har nok valgt at sige, at så behøvede jeg ikke fylde så meget. Jeg lavede heller ikke det "berømte" oprør som teenager.

Min mor, som var talepædagog, var i en periode støttepædagog for en pige, som kom meget hjemme hos os. Vi havde også en lille handicappet dreng boende i perioder. Hans mor havde boet på ungdomspensionen på et tidspunkt og kendte derfor min far. Moderen døde, hvorefter vi blev kontaktpersoner til den lille dreng, som blev sådan lidt lillebroragtigt. Han boede på et hjem, men kom ofte og besøgte os.

Nogen gange har jeg da overvejet, om jeg skulle have fyldt noget mere derhjemme. Når jeg derimod var sammen med veninderne, var jeg mere den, der bestemte, hvad der skulle leges.

Jeg vidste skam godt, hvad jeg ville.

Havde du den tanke allerede som barn, at du gerne ville optræde på en eller anden måde?

Da jeg var ret ung, lavede mine forældre noget politisk musikteater. Det var helt på amatørbasis, bortset fra, at *Povl Kjøller* var med i den. Jeg elskede at sidde med ved deres møder og lærte deres sange og tekster, før de selv kunne dem. Jeg forestillede mig dog slet ikke, at jeg skulle være professionel skuespiller.

Jeg tænkte vist, at det var for svært.

Du blev student fra *Metropolitanskolen*.

Ja, den kender mange jo fra *Scherfigs Det Forsømte Forår*. Da jeg gik der, var skolen for længst flyttet fra *Frue Plads* til *Nørrebro*. Men jeg havde stadig nogle lærere, som kunne huske nogle af de lærere, som *Hans Scherfig* beskrev i 1940. Nogle kunne f.eks. huske den lærer, der kaldes *Aben* i bogen.

Gøglerskolen - og Lars

Så kom der noget gøgl ind i billedet?

Det var faktisk gennem min far. Han var i bestyrelsen for det, der hed *Gøglerskolen*. Det har senere udviklet sig til *AFUK (Akademiet For Utæmmet Aktivitet /Red.)*, der bl.a. har en artistuddannelse. Det er professionelt nu, men *Gøglerskolen* begyndte som et projekt (i 1986 /Red.).

Det var en slags skole, hvor rigtig mange ”§42-klienter” kom og fik en ny start.

De havde brug for at supplere med nogle velfungerende unge, som kom fra en god og tryk baggrund. Men far sad bare der og sagde: ”*Det vil min datter da gerne*”. Jeg gik over og talte med dem, og kom så ind og begyndte at lære at jonglere, lave drama med mere. Vi tog ud og underviste i gøgl, bl.a. i *Vridsløselille Statsfængsel*.

Uddannelsen varede et år, og var vældig spændende. Man kan sige, at det var min første vej ind i teatrets verden.

Da du var 18, traf du 21-årige Lars ved en nytårsfest, og efter nogle måneder blev I et par. Du flyttede hjemmefra og sammen med Lars til *Nørrebro*.

Og vi har været sammen siden.

Jeg har været 20, da jeg og *Lars* flyttede til *Nørrebro*. Der skulle jo tjenes nogle penge, så jeg arbejdede på forskellige barer på *Nørrebro*. Jeg gik bare ned på den lokale bar og spurgte, om de kunne bruge mig til et eller andet. Så blev jeg opvasker og senere bartender, køkkenmedhjælper, dørmænd og servitrice. Hele raden rundt. På det tidspunkt kunne jeg godt mærke, at der var noget teater, der trak i mig. Så jeg skulle bruge mine penge på at tage forskellige kurser på en dramaskole.

Selv om *Lars* er lidt ældre end dig, er det faktisk dig, der har ført ham ind i teatret, og ikke omvendt.

Ja det er det på en måde. Han var meget optaget af, at jeg havde det så sjovt med gøglet, mens han sad hjemme og kedede sig bravt med sine bøger. Han studerede biologi på universitetet, og var ret træt af det. Da vi så stod og manglede en skuespiller, talte jeg lidt med *Lars* om det. Så sprang han simpelthen fra studiet. Han kom med i en forestilling på *Gøglerskolen*, og lærte også noget gøgl.

Man kan sige, at der gik fire år med forberedelser, inden jeg kom rigtig i gang med skuespilleriet. Eller skal vi sige, til jeg fik besluttet, at jeg godt turde gå den vej. Jeg havde lært noget om improvisation og den slags, og jeg læste også hos et par skuespillere, *Thomas Howalt* og *Anja Owe*, *Baard Oves* datter. Jeg søgte ind på skuespillerskolerne i 1992, men kom ikke ind. Derpå læste jeg hos skuespilleren *Hanne Jørna*, hvorefter det endelig lykkedes mig at komme ind på *Skuespillerskolen i Odense* i 1993.

Skuespilskole – og mor

Du blev optaget på *Skuespillerskolen i Odense* i 1993. Så tog du til *Odense* – uden *Lars*.

Jeg var glad for at gå på skolen, men jeg syntes, det var rigtig svært at flytte til *Odense*. Jeg skulle flytte fra min by, min familie og min mand. *Lars* gik på skuespillerskolen i *København*, så da jeg startede på første år, gik han på tredje. Og nej, der var ikke nogen bro på det tidspunkt! Det hele var lidt besværligt. Nemmere blev det jo heller ikke af, at vi fik *Lue* midt i det hele. Det var ikke helt planlagt.

Det var lidt barskt. Ingen bro og ingen bedsteforældre i nærheden. På mit tredje år blev *Lars* så færdig på skolen og fik job på *Odense Teater*. Det blev dog kun til en enkelt rolle, så efter et par måneder smuttede han til *Ålborg Teater*, op til *Malene Schwartz*.

Jeg var i *Odense*, mine forældre i *København* – og *Lars* i *Ålborg*! Jeg sov ikke så meget i de år. Jeg havde en ung pige til at hjælpe mig og nogle rigtig søde klassekammerater, som var gode til at tage hensyn og passede *Lue*, når jeg ikke kunne.

Jeg har lige fået den sødeste sms fra en af mine klassekammerater, der ønskede mig tillykke med *Lues* optagelse. Han kunne huske, at han en gang passede *Lue* for mig skolen. Han sad med ham, og da jeg kom tilbage, fandt jeg dem begge to sovende.

Jeg endte med at blive meget glad for at bo i *Odense*. Da jeg fik barn, faldt jeg mere til ro i byen. Jeg synes faktisk, at *Odense* er en rigtig dejlig by. Skuespilskolen i *Odense* har også et rigtig godt ry, og det havde den allerede dengang. Mange af de i dag mest kendte skuespillere er uddannet der. *Lars Ranthe* og *Thure Lindhardt* blev optaget året efter mig, og *Sonja Richter* året efter igen.

På dette tidspunkt kommer *Lars* ind og hilser på. Han skal til noget ude i byen, men kan da godt huske interviewet i *Glostrup Bio* i 2011.

Udvalgte roller

De første roller

Du blev færdiguddannet i 1997. Hvor skete din debut på de skrå brædder?

Jeg debuterede faktisk på *Odense Teater*. Der er sådan lidt kutyme i *Odense* og *Århus*, at teaterdirektøren på stedet giver én en rolle i efter endt uddannelse. I mit tilfælde var det i en *Benny Andersen*-kabaret (*Her I Reservatet* /red.) på den lille scene, *Værkstedet*. Jeg skulle synge i rollen, og det var faktisk en dejlig lille forestilling. Jeg var i forvejen rigtig glad for *Benny Andersen*, så det passede mig fint.

Det var den eneste forestilling, jeg lavede i *Odense*, før jeg vendte tilbage til *København* – og til familien. Det vil sige, jeg var faktisk allerede flyttet til *København*, mens jeg spillede rollen. Broen var kommet til nu, så jeg kunne sagtens bo i *København* og spille i *Odense*.

Og den første film- eller tv-rolle?

Jeg tror nok, at *Taxa* var noget af det første, jeg var med i på tv. Det var i en lille bitte rolle, hvor jeg skulle åbne en dør. Derefter var jeg med i *Strisser på Samsø*. Så de første mange opgaver foran et kamera var i tv-serier.

Jeg kommer i tanke om, at jeg var med i *Ved Vejen* i 1988, som *Max von Sydow* instruerede. Jeg havde ganske vist ingen replikker. Jeg gik dengang på *Gøgler-skolen*, og var bare som statist med i en menneskelig pyramide. *Max von Sydow* kom pænt hen og hilste på os alle. Jeg var så imponeret over den måde, han behandlede os statist på. Det var ude på *Nordisk Film* i *Valby*, og det var første gang, jeg var på et filmset. Det var fantastisk!

Siden er det blevet til rigtig mange tv-serier, herunder *Ved Stillebækken*, *Hotellet*, *Forsvar* og ikke mindst *Krøniken*. Senere kom så *Livvagterne*, *Lærkevej*, *Mille* og endelig *Badehotellet*. For at nævne dem, der måske huskes bedst.

Strisser på Samsø var en ret god rolle, hvor jeg spillede sammen med *Henrik Kofoed* og var med i flere afsnit. Jeg havde også en god rolle i *Krøniken*, som jeg arbejdede på samtidig med tv-serien *Forsvar*.

I *Ved Stillebækken* blev du instrueret af *Lone Scherfig*, der senere lavede dogmefilmen *Italiensk for Begyndere*. Er der en rød tråd?

Der er faktisk en rød tråd på den måde, at *Lone Scherfig* kom ud på skuespillerskolen og for at se, hvad vi lavede. Det gør instruktørerne ikke så tit.

Hun kom og så en af mine afgangsfotorestillinger.

Tv-serien *Ved Stillebækken*, der var inspireret af flere af *Morten Kochs* romaner, blev sendt i hele 26 afsnit i 1999. **Stillbillede © TV2**

Jeg tror også, at det hang sammen med, at jeg havde deltaget i nogle filmkurser, hvor vi havde lavet nogle små film på få minutter. Hun inviterede mig til casting på *Ved Stillebækken*, og jeg fik en gennemgående rolle. Det var en lykke for mig at møde *Lone Scherfig* netop på det tidspunkt. Hun kunne se noget i mig, og det førte til, at hun simpelthen bare spurgte mig, om jeg ville være med i *Italiensk for Begyndere*.

Jeg blev ikke engang castet til rollen som *Olympia* i *Italiensk for Begyndere*.

Italiensk for Begyndere

Så kom i 2000 det helt store gennembrud, hvor du blev folkeeje som den kejtede og underkuede bagerjomfru, *Olympia*.

Det var en fin milepæl for mig at lave den film, og det var en helt speciel produktion at være med i. Der var jo tale om en dogmefilm, og det mærkede vi en del til. Vi skulle selv have kostumer med, selv sminke os og selv holde styr på, om vi nu havde det rigtige tøj på til den scene, vi skulle i gang med. Vi skulle selv have rigtig godt styr på alting.

Jeg fik lov at komme med på *Berlin Festivalen*, hvor filmen fik en *Sølvbjørn*. Jeg var nomineret til både en *Robert* og en *Bodil* for bedste hovedrolle, men jeg var oppe mod både *Ghita Nørby* (*Her i Nærheden*) og *Björk* (*Dancer in the Dark*).

Zentropa stillbillede © Lars Høgsted

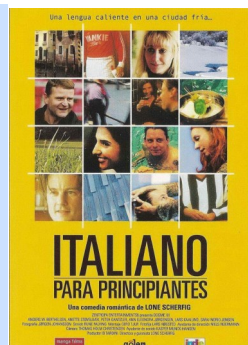
Filmen holder jo i den grad stadig, og den åbnede nogle døre for mig i min senere karriere.

Fra filmfestivalen i Berlin, Berlinaden 2001, hvor filmen fik en *Sølvbjørn*.

© Fabricio Bensch

Til højre ses omslaget af den italienske dvd med filmen. *Una comedia romantica*.

Andre film

Du spillede fe i børnefilmen *En Som Hodder*. Dens manuskript er skrevet af *Bo Hr. Hansen*, som har skrevet flere af de film, som du har været med i de senere år..

Bo Hr. Hansen er en super dygtig manuskriptforfatter, der har været i faget i mange år. Han er en af de få, der skriver lige godt til teater og film. *En Som Hodder* er instrueret af *Henrik Ruben Genz*, og det er en rigtig fin film.

Annette K. Olesens film *1:1* (2006), der handler om integration. Du fik flotte anmeldelser, hvor vi igen lige skulle mindes om, at du kunne spille andet end søde *Olympia*. Det var også en dejlig film at lave. Filmens problem var, at den havde premiere samtidig med sagen om *Muhammed*-tegningerne. Folk var så opfyldt af integrationssnak, at der stort set ikke kom nogen i biografen til filmen. Den var spændende at lave. *Kim Fupz Aakeson* var forfatter, og samlede en del af materialet til filmen via nogle improvisationer, som vi skuespillere lavede.

De seneste år har du spillet rigtig mange roller som mor i meget forskellige film. F.eks. i *Remix* (2008), *Superbror* (2009) og *Mille* (2009),

Ved du hvad, jeg kunne få lov at spille en kvinde i tyverne på teatret den ene dag, og dagen efter at spille en, der var mor til en i tyverne. Men jeg er jo også en mor (ler perlende). Det var nu ikke en mor-rolle, men jeg har da også spillet fru *Sejersen* i *Far til Fire – I Stor Stil* (2006).

Jeg fik lov at spille den blide end de fleste forgængere fra *Agnes Rehni* og frem. De havde en idé om, at hun skulle være lidt småforelsket i *Far*, og måske videreudvikle det.

Hele familien plus en blid fru Sejersen
ASA © Thomas Marott og Ole Kragh-Jacobsen

Her satte familien en fod ned. *Far* er *Far*, og han kan ikke blive forelsket!

Den seneste mor-rolle er til selveste *Eik Skaløe* i *Steppeulven* (2015). *Eik* døde i 1968 og du er født i 1967, så du har vel næppe noget særligt forhold til hans tid?

Jeg har naturligvis ikke nogen erindring om, hvordan der var i 1960'erne. Det ligger jo til grund for en masse, at nogen lavede et oprør og eksperimenterede med forskellige ting dengang. Fri kærlighed, stoffer og oprør mod alt hvad der var konformt. Man var ung på en ny måde, som var god på nogle områder og skidt på andre. Det var en dejlig film at blive smidt ind i.

Nimbus Film © Nicola Predovic

Jeg har også i flere år gerne villet arbejde sammen med *Ole Christian Madsen*, som har instrueret og skrevet manuskriptet sammen med *Bo Hr. Hansen*.

Udvalgte teaterroller

Nu er det jo et biografblad, men vi skal da have med, at du har spillet et hav af roller på teatret også. Jeg har bemærket ved andre interviews, at mange skuespillere har deres største roller på teatret, mens filmrollerne ofte er mindre. Dine teaterroller spænder meget vidt. Fra *Molière*, over *Ipsen* til *Norén* og andet moderne teater. Det kræver teknik at spille f.eks. *Misantropen* på vers?

Der er forskellige discipliner inden for mit fag, og noget af det sjoveste for mig er at tilegne mig en ny disciplin. Det er svært at spille skuespil på vers (alexandrinere /Red.) som i *Misantropen*. Jeg elsker ordet, lige som *Lars* også elsker ordet. Derfor var det vidunderligt at få lov at spille på vers. Jeg vil gerne lave endnu flere af disse klassiske ting. I *Misantropen*, som vi spillede på *Betty Nansen*, var jeg så heldig at spille sammen med bl.a. *Ghita Nørby* og *Bodil Udsen*. Det var en lærerig proces. Alle roller var besat af kvinder, og *Ghita* og *Bodil* spillede mænd i herretøj.

Jeg spillede dog kvinde i kvindetøj, *Arsinoé*.

Anette Støvelbæk og Sidse Babett Knudsen i
Misantropen på Betty Nansen
© Hansen-Hansen.com

Du har spillet fru *Linde* i *Ipsens Et Dukkehjem*, og var også med i den moderne tolkning af *Helmers* videre skæbne i *Helmer Hardcore*, hvor du spillede sammen med *Jens Jørn Spottag*. I *Grønnegårds Teatret* har du spillet *Shakespeare* og *Holberg*. Du har også spillet forskelligt med mere nutidig kant. F.eks. en moderne tolkning af *Aristofanes Kvindernes Hævn* på *Nørrebro Teater*.

Det rigtig sjove ved det stykke var, at vi alle spillede både en kvinde- og en mandefigur. Så vi skiftede tøj hele tiden. Jeg var bl.a. en lille indvandrer med sort paryk og overskæg. Faktisk fik vi også påspændt – jeg tør godt sige det nu – en ... tissemand. Nogen gange skulle den stå ud af buksen. Kort tid efter var man så kvinde i kvindetøj igen. Meget specielt!

Så kom det store, dystre drama med Norén.

Først var jeg med i *Lars Noréns Efterår og Vinter* på *Sorte Hest* (2009), og senere *Dæmoner* på *Østre Gasværk* (2012). I sidstnævnte spillede jeg sammen med min kære mand. Det var instrueret af *Karen-Lise Mynster*. Vi spillede to mennesker, der tyranniserer hinanden med ord og vold. *Lars* smed sin "mors" aske ud over mig – hver aften! Den rolle var en stor mundfuld og en voldsom oplevelse. *Norén* er heftig, men han kan noget med ord.

Det var første og indtil nu eneste gang, vi har spillet sammen. Vi har været med i samme film engang, men stort set ikke i de samme scener. Det var fantastisk at spille sammen med *Lars*, som jeg synes er en eminent dygtig skuespiller. De to andre medvirkende var *Camilla Bendix* og *Peter Oliver Hansen*, som begge er vores gode venner. Det var et kærlighedsprojekt på den måde, at vi alle sammen kendte hinanden så godt.

Det var da også hårdt at spille sådan en rolle sammen med sin mand. Stoffet var hårdt, og vi spillede jo et ægtepar. Nogle af temaerne kan man måske nok genkende fra sit eget liv, dog i mindre heftige versioner end hos *Norén*. På scenen kan man godt abstrahere fra det, men det føltes nogen gange voldsomt, når vi kom ud igen. Man har i rollen lige stået og set ind i et par øjne, som man skulle hade. Jeg er god til at ryste rollerne af mig, men en rest er der tilbage i hele den periode, man spiller rollen.

En spillerperiode er en periode i ens liv, der har sådan en speciel farve.

Dæmoner.
Østre Gasværk © Jan Jul

Der fik vi da i hvert fald effektivt flyttet fokus lidt væk fra den lille søde *Olympia fra Italiensk for Begyndere* hos et større publikum.

Det var dejligt, for det tog et stykke tid at få "aflivet" *Olympia*. Det vil jeg nu heller ikke, for hun er en stor del af mig. Men det er da rigtigt, at der er en tendens til, at vi bliver typecastet. Det gælder mere på film end på teater, hvor man i højere grad kan få lov at møde sin store modsætning. På film er der ikke meget tid, og oftest et stramt budget, så man foretager sikre valg til rollerne. Og så bliver skuespillerne ofte valgt ud fra tidligere typer, de har spillet.

Jeg læste en anmeldelse med overskriften "*Onde Anette Støvelbæk*". Det var i anledning af din hovedrolle i stykket *Ondt Blod* på *Betty Nansen* i 2012-13, hvor du med en pistol i hånden forsøgte at dressere nogle vrangvillige unge med indvandrerbaggrund.

Det var en rigtig god forestilling, der gik i to sæsoner. En meget vigtig forestilling med et budskab. Ikke et budskab, der blev trukket ned over hovedet på folk, men den havde en åbning mod nogle problematikker. For mig var det en fantastisk spændende opgave. Ud over mig medvirkede en flok unge. Nogle af dem var nyuddannede skuespillere, mens de fleste var unge amatører. Jeg måtte jo sande, at jeg ikke har ret mange af anden etnisk baggrund i min omgangskreds, så det var da fantastisk for mig også at møde disse unge i et samarbejde. De lærte mig noget om mig selv.

De lærte mig, hvor svært det er, når vi siger "dem og os".

Det var faktisk den rolle, der belastede min stemme så meget, at jeg måtte ligge stille nogle måneder bagefter. Jeg lavede *Kapgang* og *Steppeulven* nogenlunde samtidig, så der var lidt meget. Hvis man skal tidligt op om morgenen, filme hele dagen, og spille en stor rolle på teatret om aftenen, er det belastende. Ydermere betød det store rum på *Edison* teatret, hvor vi skulle råbe hen over hinanden, at jeg fik slidt min stemme ned. Jeg havde udviklet en polyp på stemmebåndet og blev opereret to gange. Man kan jo ikke bare beslutte sig til at holde sin mund de næste fjorten dage.

Man skal jo arbejde, hvis man på nogen måde kan. Jeg er oppe på fuld styrke igen.

Badehotellet

I begynder snart optagelserne til tredje sæson. Det tyder på, at din mand, tobaksfabrikant *Frigh* (*Bjarne Henriksen*) klarer skærene, fordi du fik snakket ham fra at investere jeres formue spekulativt.

Ja, på den måde er jeg jo hans lykke. Han bliver da vist nødt til at takke mig lidt i tredje sæson. Måske stiger vores familie lidt i agtelse, fordi vi pludselig er dem, der stadig har penge. Nu får vi se.

Anmelderne var ikke alt for begejstrede fra start, men de er begyndt at ændre lidt holdning til serien. Jeg synes ikke anmelderne i starten så det som det produkt, det var. Den er rigtig dejlig at være med i.

I første sæson havde jeg ikke så meget at lave, men jeg fik mere i anden. Min fru *Frigh* laver små pip engang imellem, og falder så tilbage til patten som sin mands skygge.

Jeg har sagt til forfatterne, at jeg syntes, det ville være skægt, hvis hun kunne udvikle sig lidt mere, men det er ikke muligt at lade alle figurer udvikle sig lige meget i sådan en serie. *Alice Frigh* er en sjov rolle at være i, men *Anette* kunne altså godt tænke sig, at *Alice* skulle kæmpe lidt imod denne mand, som skal bestemme alting.

Det må have været dristigt for tiden, da I tre dejlige damer, du, *Anne Louise Hassing* og *Cecilie Stenspil*, sprang nøgne i vandet. Der findes heller ingen stillbilleder af netop disse scener.

Vi kiggede da lige hinanden i øjnene. Vi betingede os, at der ikke blev taget stillbilleder, for man ved jo godt, hvordan sådanne billeder ville blive brugt alle vegne. På den anden side er der jo ikke noget farligt ved at se en nøgen krop, og da slet ikke bagfra. Vi fik skam lov at hoppe nøgne i vandet i anden sæson også.

1. juni går vi i gang med tredje sæson. Forfatterne sidder stadig og skriver, og vi har ikke set noget endnu. Så jeg aner ikke, hvordan det kommer til at gå.

Visitjammerbugten © Anne Nøhr Ringgren

Anette Støvelbæk – her og nu

Ude og hjemme

Lars har jo fået vældig meget smag på at arbejde i det store udland. Det har ikke så meget været din ambition?

Nej, det har jeg ikke haft specielt meget lyst til. Det med at sidde på et hotelværelse et eller andet sted og vente på, at jeg kan komme på, dur ikke rigtig til mit temperament. Samtidig elsker jeg *Danmark*, *Vesterbro* og min familie, og det gør *Lars* naturligvis også. Jeg synes, der stadigvæk er masser af udfordringer for mig herhjemme, som jeg forhåbentlig får lov til. Jeg har haft noget at lave næsten hele tiden. Jeg har været heldig.

Skulle der imidlertid komme et tilbud om en rolle, som jeg vældig gerne ville have, ville jeg da elske at tage den. Også hvis det er i udlandet.

Særligt *Mads* men nu også *Lars* arbejder meget i udlandet, og alligevel er det lykkedes at få et familieliv til at fungere for dem begge.

Det er lidt af et sømandskonelv. De har dog begge først taget rigtig fat på udlandet, da børnene var lidt større. Det betyder meget, at børnene har nået en vis alder, før fædrene begynder at rejse så meget udenlands. Så kan man jo tage ud at besøge dem.

Det er nemmere nu med fly og den slags end dengang for de rigtige sømandskoner før i tiden. Jeg har f.eks. besøgt *Lars* under optagelserne af *House of Cards*, og familien har også været på besøg i Østrig og andre steder, hvor han arbejdede de senere år.

Sidste år holdt vi sølvbryllup, og da var *Lars* da heldigvis hjemme, så vi kunne fejre det. Indtil 10 dage før dagen vidste vi faktisk ikke med sikkerhed, om han kunne få fri fra *House of Cards*.

Jeg føler mig privilegeret

Du holder dig jo fantastisk. Jeg ved, du lever sundt. Du er vegetar og motionerer flittigt.

Jeg var lige ude at svømme, før du kom. Det var derfor jeg ikke nåede at ordne de lidt visne blomster her på bordet, inden du kom.

Ja, jeg føler mig som et sundt menneske. Jeg bliver gladest, når jeg får brugt kroppen.

Adam Price inviterede i 2013 Anette Støvelbæk på en duel på vegetarmad. Anette lavede mad-pandekager med spinat og fyld af feta. Hertil rosenkålsalt med granatæble. © DR

Jeg nærmer mig jo så småt de 50, og man ved jo aldrig, hvad der kommer af roller, og hvornår man topper. Tag nu *Birthe Neumann*. Hun har lavet noget altid og været på *Det Kongelige Teater* i mange år, men hun blev faktisk først rigtigt folkeeje, da hun blev 50. Pludselig fik hun alle mulige store, fine roller på film og tv.

Så hvem ved, hvad der sker, når jeg bliver 50. Jeg håber at blive ved med at have nok at gøre i mit fag. Jeg har stadig så mange ting, jeg gerne vil nå. Men i vores fag er man jo afhængig af, at der kommer nogen, der vil én.

Nu gælder det *Badehotellet* her i sommer, og jeg har tre gode teaterroller i næste sæson, som jeg glæder mig meget til. Det er på *Teatret ved Sorte Hest*, *Frederiksberg Scenen* og *Bellevue Teatret* (herunder).

På *Bellevue Teatret* skal vi lave en minimusical, hvor jeg også skal synge. Jeg har faktisk ikke fået lov at synge nok i mit liv, synes jeg. Men ellers har jeg haft et godt liv som skuespiller.

Jeg føler mig privilegeret, men jeg synes jo stadig, der er nogle ting, jeg mangler at vise.

Optageren bliver slukket, og der bliver taget nogle billeder. *Anette Støvelbæk* veksler et par ord med *Lue*, der sammen med nogle andre unge opholder sig et sted i lejligheden.

Sammen går vi ned på *Sønder Boulevard*, hvor der bliver knipset et par billeder mere.

Det er en regnvåd og kold dag i april, men jeg har oplevelsen af de halvtanden timer med dette åbne og lysende menneske med, mens jeg trasker afsted mod *Hovedbanegården*.

Interview med borgmester John Engelhardt

Kulturen i *Glostrup*

Glostrup er jo både en forstad og en stationsby med en vis købstadskarakter. Nærheden af hovedstaden er et vilkår – og en udfordring. Hvordan sikrer man efter din mening bedst, at vi har et lokalt kulturliv?

Glostrup er naturligvis præget af at være en forstad til *København*. Det vil sige, at en stor del af det, *Glostrups* borgere oplever som kulturlivet, er det storkøbenhavnske. I virkeligheden vil jeg betragte dette som en styrke for os.

Hvis borgerne i *Glostrup* – ikke mindst de unge – skal blive ved med at synes, at der er sjovt her, skal begge disse dele opfyldes: Man vil gerne have let adgang til hovedstaden, men der skal også være noget selvstændigt – noget lokalt forankret.

Med hensyn til forankring af det lokale kulturliv mener jeg, at det er vigtigt for os, at byen har en historie. Vi er anderledes end de nyere byer, der som f.eks. vores nabokommuner er vokset store fra 1960'erne. Vi har en lang og mangeartet historie.

Dette mener jeg er med til at præge det frivillige arbejde indenfor kulturlivet i bred forstand. Mange, der deltager i dette arbejde, føler en forankring i *Glostrup* og dens historie.

***Glostrup* er i høj grad kendt som foreningernes by, og der er vældig mange aktive.**

Det må man sige! Og mange er aktive i flere sammenhænge. Det er en styrke i vores kulturliv, men også i vores sociale liv. Jeg tror, at rigtig mange får meget ud af at være aktive – på mange måder. Vi har et meget bredt foreningsliv, og i kommunen gør vi det, vi kan, for at understøtte det. Det er ikke kun et spørgsmål om at sende nogle kroner afsted. Vi giver tilskud til mange foreninger, enkeltpersoner, grupper og enkeltarrangementer, når der er nogen, der tager gode initiativer.

Hvor ser du kommunens primære samarbejdsmuligheder med hensyn til kulturen? Med hovedstaden, med Vestegnens øvrige kommuner – eller noget helt tredje?

Jeg troede engang, at det var muligt at etablere meget mere samarbejde på Vestegnen. Når jeg ser på resultaterne af disse bestræbelser, f.eks. kulturuger og den slags, må det desværre erkendes, at det ikke har nået de højder, som jeg havde forventet. Hvis man vil lave noget af en størrelsesorden som f.eks. *Aarhus Festuge*, hvor nogen også kommer udefra for at opleve noget på vores egn, skal der meget mere til. Det kræver mange penge og masser af tid at sparke den slags i gang.

Det er ikke for at forklejne de andre kommuner. De har jo gang i dele af kulturlivet, som er langt mere udviklet end hos os. Jeg tror, det ville være en fordel, hvis vi arbejdede mere sammen løbende. F.eks. indenfor musikområdet. Det nytter jo ikke noget, at man vil starte f.eks. et band, hvis alle guitaristerne bor i *Albertslund*. For nu at sige det billedligt. Jeg mener, det er vigtigt, at kor og musikskoler osv. bruger et lidt større geografisk underlag end det, vi kender i dag. Der skal være en vis talentmasse at tage af, hvis vi vil drive tingene fremad.

Kan man sige, at kulturen i Glostrup hovedsageligt hviler på de tre søjler, bibliotek, fritidscenter og biograf?

Jeg er ikke sikker på, at det kun er relateret til steder. Vi har vores traditionelle tilholdssteder, men jeg tror, det er vigtigt, at vi ser bredere på det. Nogle aktiviteter, der plejer at foregå et sted, kan pludselig gennemføres et andet sted og i et andet regi. Der sker jo meget i foreningerne, se f.eks. bare i *Hvissinge*. Hvis man ikke betragter kultur smalt som noget, man bliver beriget eller underholdt af, skal vi jo også have hele idrætsområdet med.

***Glostrup Bio* som kulturtilbud**

Samling om film i biografens sal skal helst være underholdende og gerne også berigende. Det er vel så også en del af *Glostrups* kulturliv.

Bestemt! Det er da også det, kommunalbestyrelsen mener, når vi giver et årligt tilskud til noget, som principielt ikke er en kommunal kerneopgave. Men kultur i bred forstand, som biografen er en del af, er da en kommunal opgave. Man skal tage hensyn til, hvor man er. Nogle steder giver sådan støtte mening – andre steder giver det måske mindre mening.

Vi forsøger at gøre *Glostrup Bio* til meget andet end en biograf. Vi har det seneste par år arrangeret en del rytmiske koncerter, og vi vil gerne i større omfang bruges til konferencer, foredrag og den slags. F.eks. med hensyn til erhvervsmæssige tilbud støder vi på begrænsninger, fordi der ud over selve salen er ret lidt plads.

Jeg kan sagtens forstå, at foreningen ønsker at gå den vej. Der er selvfølgelig ud over lokaleforholdene også nogle begrænsninger i, hvor meget ildsjælene vil være med til, hvis det kommer til at handle om meget andet end biografen. Det vigtige er, at der fortsat er en stærk forening til at drive biografen. Derudover har vi også nogle store parkeringsmæssige begrænsninger. Hvis vi laver noget, der er tilstrækkeligt stort i biografen, vil også dette være en udfordring.

For øjeblikket kigger vi – politisk set – på udvikling af hele bymidten, herunder stationsområdet. Vi har sat et beløb af til formålet, og forventer, at der afholdes en arkitektkonkurrence næste år. Vi vil i denne valgperiode undersøge muligheden for at bygge en eller anden form for et stort ”lokalhistorisk og kulturelt hus”. Vi skal have undersøgt, hvilke aktiviteter, et sådant hus – og bymidten i det hele taget – skal indeholde. I det næste årstid vil vi søge at få mange interessenter med i diskussionerne. Vi ved ikke for nærværende, om vi også vil tænke biograf i denne sammenhæng.

Vi har haft lidt svært ved at få rigtig fat i det lokale erhvervsliv. Har du nogen gode råd?

Jeg vil afholde mig fra at fortælle en biografforening, hvad den skal satse på. Det er vigtigt, at de ting, som man laver i foreningsregi er noget, som foreningens medlemmer brænder for. Vi skal ikke blande os fra kommunalbestyrelsen.

Især i de senere år har det været meget svært med sponsorater og erhvervslivets interesse i at involvere sig i lokale kulturaktiviteter. I områder langt fra de store byer har erhvervslivet meget mere lokal forankring. Mange af *Glostrups* større virksomheder styres af mennesker, som ikke bor i *Glostrup*. De er ikke en del af den lokale fodboldklub, og de kommer ikke selv i den lokale biograf. Man har ikke den lokalpatriotisme, man kender fra andre dele af landet.

***Glostrup Bio* har 100 år jubilæum næste år, og byen *Glostrup* har samme år 825 års jubilæum. Det må da give anledning til fest i byen?**

Det er oplagt, at der skal ske noget! Vi har heldigvis visse midler, som *Kulturudvalget* kan dele ud af. Når vores biograf bliver 100 år, må vi da finde en eller anden måde, som kommunen kan være med til at markere begivenheden på.

